[2019] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 61

ਆਧੁਨਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਸਲਟੈਂਸੀ ਸਰਵਿਸਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7698)

ਮਾਰਚ 26, 2019

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇਜੇ.]

ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਐਕਟ, 1952:

ਧਾਰਾ 17 (1) - ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ, 1952 ਤੋਂ ਛੋਟ - ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਕਢਵਾ ਲਏ ਸਨ - ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਅਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ - ਚਾਹੇ ਉਹ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ' ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ:- ਕਿਹਾ ਕਿ : ਪੈਰਾ 69(1) ਦੇ ਪੈਰਾ 2(ਐਫ) ਦੇ ਖੰਡ (1) ਅਤੇ ਖੰਡ (ਏ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 'ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਉਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਲਈ ਸੀ - ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਫੰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ' ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ

ਕਿਹਾ : 1. ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 9.1] [75-F-H]

61

XXXXXX

2. 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸਿਰਫ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਖੰਡ (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 9.2.1] [79-E-F]

3. 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਪੈਰਾ 26 ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਫੰਡਸ ਸ਼ਬਦ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਕਰਮਚਾਰੀ "ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਫੰਡ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5ਏ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ "ਫੰਡ ਨੂੰ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ

ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ; ਅਤੇ "ਸਕੀਮ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 9.2.2 ਅਤੇ 11] [80-D; 85-C-E]

4. ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ: (a) ਜਿਸ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ (b) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 12] [85-F-H; 86-A]

XXXXXX

ਆਧੁਨਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਸਲਟੈਂਸੀ ਸਰਵਿਸਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸੰਗਠਨ 63

5. ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਕਈ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਰਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਨੁਸਾਰ, ਸਕੀਮ ਵੀ ਛੋਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੁੱਢਲੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 17 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਛੋਟ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12.1] [86-B-E]

6. ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 1 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ "ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਵੀ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ, "ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲੋੜ ਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13] [86-F; 87-A-C]

XXXXXX

7. 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਖੰਡ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 69 (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਜਾਂ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 69 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਉਸ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਫੰਡ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਪੈਰਾ 69 (1) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਫੰਡ ਦੇ ਉਸ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਵਰਗੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਲਈ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ; ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਸ; ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ; ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ; ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਆਦਿ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13.1][87-C-D, E-F]

8. 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਖੰਡ (ਐਫ) "ਫੰਡ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਫੰਡ" ਨੂੰ; ਅਤੇ ਪੈਰਾ 26 ਅਤੇ 69 ਵੀ "ਫੰਡ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਫੰਡ" ਦਾ। ਨਿਰਧਾਰਕ "ਦ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਅਤੇ ਪੈਰਾ 69 ਵਿੱਚ "ਫੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਫੰਡ ਵੱਲ ਹੈ ਜੋ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੰਡ ਦਾ ਆਮ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਉਸ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈ ਜੋ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ

ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ), 26 ਅਤੇ 69 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਫੰਡ ਉਹ ਫੰਡ ਹੈ, ਜੋ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦਾ ਖੰਡ (1) ਅਤੇ ਪੈਰਾ 69 (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ "ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਉਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾਈ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 14.1] [88-B-E]

XXXXXX

ਆਧੁਨਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਸਲਟੈਂਸੀ ਸਰਵਿਸਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸੰਗਠਨ 65

9. ਇਸ ਲਈ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਨੂੰ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨਿਕਾਸੀ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਕਤ ਫੰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਖੰਡ (1) ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 69 (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਨਹੀਂ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 14.2] [88-F-H; 89-A]

10. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ 1952 ਦੀ

ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਮਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਐਕਟ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15] [89-C-D]

11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 15.1] [89-E-F]

XXXXXX

12. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਿ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਖੰਡ (1) ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਤੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1952 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸਿਰਫ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਹਰੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਭੇਜੇ

ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਥਿਤ ਵਾਧੂ ਫਾਇਦੇ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਐਕਟ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16] [89-G-H; 90-A-D]

13. 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ, ਸੰਕਲਪ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਭਾਵ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ "ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਛੋਟ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਢਾਂਚਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿੱਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17] [90-E-G]

XXXXXX

ਆਧੁਨਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਸਲਟੈਂਸੀ ਸਰਵਿਸਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸੰਗਠਨ 67

ਐਨ.ਕੇ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਕੇ. ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ **(1991) 2 SCC 495: [1991] 1 SCR 938** – ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ		
[1991] 1 SCR 938	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7698

ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 2007 ਦੇ ਐਫ.ਐਮ.ਏ. ਨੰਬਰ 537 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 07.05.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਬਾਨੀ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ, ਘਨਸ਼ਿਆਮ, ਪੀ.ਕੇ. ਮਨੋਹਰ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਭਾ ਦੱਤਾ ਮਖੀਜਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਮਿਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਬੀ.ਕੇ. ਸਤੀਜਾ, ਰਾਜ ਬਹਾਦੁਰ ਯਾਦਵ, ਅਰੁਣ ਯਾਦਵ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ ਲਈ), ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਪਮਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੰਗੋਲੀ ਸੇਠ, ਵਰੁਣ ਅਗਰਵਾਲ, ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾਂ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ) ਨੇ 2007 ਦੇ ਐਫ.ਐਮ.ਏ. ਨੰਬਰ 537 ਵਿੱਚ 07.05.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 07.04.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 2005 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2982 (ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ ਪਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

1.1. 07.04.2006 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਮਾਣ ਭੱਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਐਕਟ 1952 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' / '1952 ਦਾ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ, 1952 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ '1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ; ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਦੁਬਾਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਗੇ।

XXXXXX

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਢਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਸਨ, ਨੂੰ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਉਕਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ "ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ, 1952 ਦੀ ਉਕਤ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ

ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

3ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

3.1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ('ਡੀ.ਵੀ.ਸੀ.') ਦੀ ਕੈਪਟਿਵ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ DVC ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਸਬੰਧ ਰੇਲਵੇ-ਰੋਡ 'ਤੇ ਕੈਬਿਨ ਅਤੇ ਗੇਟਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਮਾਣ ਭੱਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ।

3.2. ਆਪਣੇ 18.02.2002 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਰਕਲ-4, ਕਲਕੱਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਈ, 1999 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 28 ਸੀ, ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ 01.05.1999 ਤੋਂ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ 05.03.2002 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 58 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ; ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਿਰਫ ਰਿਟੇਨਰ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 03.05.2002 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 26 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ

ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 01.11.1990 ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ; ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

3.3. ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 27 ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ ਪਰ ਫਿਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, 22.05.2002 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ, 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ('GPF') ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ('PF') ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸੰਗਠਨ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ) ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਮਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ "ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3.4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 7ਏ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। 31.12.2004 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ GPF ਸਕੀਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁੱਗਣੀ ਜਾਂ ਕਈ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਤੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (2005 ਦਾ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2982 (W)) ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

XXXXXX

4. 07.04.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ, ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ 'ਤੇ ਫੰਡ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਲਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਵੇਂ 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਸਮਾਜਿਕ ਲਾਭ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਪੈਮਾਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 2(ਐਫ)(ii) ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੇ ਕਾਰਨ 6,500/- ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ "ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ 2(f)(i) ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ "ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

XXXXXX

5. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਿਤੀ 07.05.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

5.1. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਫੰਡ ਅਤੇ ਸਕੀਮ" ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 2(f) ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

"ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਨਗੁਪਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ GPF ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਪੈਰਾ 69 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 2 (ਐਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਫੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ 55 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ

ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਫੰਡ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਐਕਟ ਜਾਂ 1952 ਸਕੀਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਕੀਮ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ "ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਫੰਡ" ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਦੋਂ "ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵ ਪੈਰਾ 69 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਵਿਵਸਥਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪੈਰਾ 69 (1) (ਸੀ) ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਪਈ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਨਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪੈਰਾ 2(f)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੈਰਾ 2(f)(ii) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) (iv) ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪੈਰਾ 2(F)(I) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੈਰਾ 2(ਐਫ)(ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਤਮਕ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਪੈਰਾ 2(ਐਫ)1(i) ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਧਾਰਾ 2(ਐਫ)(ii) ਅਤੇ 2(ਐਫ)(iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਫੰਡ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ

XXXXXX

ਧਾਰਾ 17 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ 'ਫੰਡ' ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5 (1) ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੰਡ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 (1) ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਜਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਛੋਟ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (1) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1952 ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 69(1)(ਏ) ਅਤੇ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਫੰਡ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5(1)(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17(1ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਰੱਸਟੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

XXXXXX

5.2. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:

"ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵਿਕਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1952 ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਰਾ 2(F)(i) ਅਤੇ (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕੱਢੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2005 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2982 (W) ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ GPF ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ PF ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ CPG ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਗੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ, ਪੈਰਾ 2(F)(I) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪੈਰਾ 69 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਜਾਂ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ PF ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ "ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ

ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦਾ ਕਦੇ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਕੀਮ ਦਾ ਪੈਰਾ 69 ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 'ਫੰਡ' ਅਤੇ 'ਸਕੀਮ' ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐਚ) ਤਹਿਤ 'ਫੰਡ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਅਤੇ GPF ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਬਾਹਰ ਰਖੇ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀ' ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਮਾਲਕ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

XXXXXX

7. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੈੱਟਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: ਇਕ ਪਾਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ, 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਯੋਜਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹੋਰ ਸਕੀਮਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਵਰੇਜ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਸਹੂਲਤਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ

ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ "ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ, ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਖੰਡ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਅਨੁਸਾਰ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਲਈ ਹੋਵੇ।

[1]ਇਹ ਐਕਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 04.03.1952 ਨੂੰ "ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ, 1952" (1952 ਦਾ ਨੰਬਰ 19) ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ 23.04.1971 ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ "ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952" ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦੁਬਾਰਾ 01.08.1976 ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਭਾਵ "ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਐਕਟ, 1952" ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ,

XXXXXX

8. ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

9. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ, ਭਾਵ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

9.1. ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 15.11.1951 ਤੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਧਿਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ[1]। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

XXXXXX

9.1.1 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਖੰਡ (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"(f) "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੰਮ, ਮੈਨੂਅਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, -

(i) ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ii) ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ ਵਜੋਂ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸ ਐਕਟ, 1961 (1961 ਦਾ 52) ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ;

9.1.2. "ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਅਤੇ "ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਾਪਨਾ" ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਖੰਡ (ff) ਅਤੇ (fff) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"(ff) "ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਬੀਮਾ ਯੋਜਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਛੋਟ ਲਈ;

(fff) "ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਾਪਨਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਬੀਮਾ ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਨੂੰ;

9.1.3. "ਫੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਖੰਡ (ਐਚ) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"(h) "ਫੰਡ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ;

9.1.4. ਸ਼ਬਦ "ਸਕੀਮ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਖੰਡ (1) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"(1) "ਸਕੀਮ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸਕੀਮ;

XXXXXX

9.1.5. 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5, ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"5. **ਕਰਮਚਾਰੀ' ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ** - (1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫੰਡ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(1A) ਇਹ ਫੰਡ ਧਾਰਾ 5ਏ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(1B) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪਿਛਲੀ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

9.1.6. ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ, 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-ਏ), ਜੋ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"17. ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - (1) ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ-

---

[2]ਮੂਲ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਈ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਮਕਸਦ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 37 ਦੁਆਰਾ, ਮੂਲ ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਫੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1963 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 28 ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) (ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬੋਰਡਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਸਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ 1963 ਦੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 28 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5ਏ ਤੋਂ 5ਈ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ

XXXXXX

(a) ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਯੋਗਦਾਨ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਮਾਨ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ; ਜਾਂ

(b) ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ, ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ 'ਤੇ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੋਟ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਭੇਜੇਗਾ।

(1ਏ) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, -

(a) ਧਾਰਾ 6, 7ਏ, 8 ਅਤੇ 14ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚੂਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਖੰਡ (ਏ) ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;

(b) ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਬੋਰਡ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ;

XXXXXX

(c) ਟਰੱਸਟੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ;

(d) ਖੰਡ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟਰੱਸਟੀ ਬੋਰਡ-

(i) ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਯੋਗਦਾਨ, ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸਥਾਰਤ ਲੇਖਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ;

(ii) ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ;

(iii) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ;

(iv) ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(v) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਰਤੱਵ ਨਿਭਾਉਣਾ ਜੋ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

*** *** *** “

9.2. 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

9.2.1. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਖੰਡ (ਐਫ) ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"(f) "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ-

(i) ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪੈਰਾ 69 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਜਾਂ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ:

XXXXXX

(ii) ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ[3] ;

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ - 'ਤਨਖਾਹ' ਵਿੱਚ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਭੱਤਾ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਭੋਜਨ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਾ ਨਕਦ ਮੁੱਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

(iii) [ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ][4];

(iv) ਇੱਕ ਸਿਖਿਆਰਥੀ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ - ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ, ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;

9.2.2. 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਪੈਰਾ 26 ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੈਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ "ਫੰਡ" 1952[5] ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਰਾ 26 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"26. ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ:

(1) (ਏ) ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੈਰਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(b) ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੈਰਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ (ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਗਾਹਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

---

[3]ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਉਪ-ਖੰਡ (ii) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ' ਅੰਕੜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ

'[4] ਉਪ-ਖੰਡ (iii) ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ GSR 1467 ਮਿਤੀ 02.12.1960 ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

[5] ਇਸ "ਫੰਡ" ਦਾ "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ" ਨਾਲ ਉਲਟ ਅੰਤਰ ਉਪ-ਪੈਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

XXXXXX

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਛੋਟ ਲਈ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਤੁਰੰਤ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੈਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਮ ਜਾਂ ਉਸ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ

ਕਰਮਚਾਰੀ, ਇੱਕ ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
(4) ਪੈਰਾ 27 ਜਾਂ ਪੈਰਾ 27 ਏ ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਪੈਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ

(5) ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਛੋਟ ਲਈ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

XXXXXX

(6) ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੰਡ

ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਫੰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ।

9.2.3. ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 69 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਚੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ[6] :

"69. ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। - (1) ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ-

(a) 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ;

(b) ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਨ ਕੰਮ ਲਈ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਰੈਗੂਲਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ;

(c) ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਵਸਣ ਲਈ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪਰਵਾਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ;

(d) ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ;

---

[6] ਇਸ ਪੈਰਾ 69 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਅਤੇ ਖੰਡਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਈ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

XXXXXX

(dd) ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਖੰਡ (oo) ਦੇ ਉਪ-ਖੰਡ (ਏ) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਨੂੰ "ਛਾਂਟੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਛਾਂਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

(e) ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

(i) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰੇ ਬੰਦ ਹਨ ਪਰ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ;

(ii) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਪਰ ਉਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ; ਅਤੇ

(iii) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (1947 ਦਾ 14) ਤਹਿਤ ਛਾਂਟੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

10. ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ **ਐਨ.ਕੇ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਕੇ. ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ (1991) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 495 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ:** ਉਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧਿਤ ਪਿਛੋਕੜ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਪਰ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਲ 1974 ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਛੋਟ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ? ਇਹ ਕੇਸ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਯੋਗੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

XXXXXX

"7. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਸਾਲ 1952 ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਦਰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 (1-ਏ) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 6 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 76 ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 17 ਹੈ ਜੋ ਛੋਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਜਨਾ (ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 1952 ਸਕੀਮ) ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਵੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਕੀਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ

ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ ਜੋ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।

XXXXXX

10.1 ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1-ਏ) ਅਤੇ (2-ਏ) ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

11. 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਰਿਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਫੰਡ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5ਏ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਫੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ; ਅਤੇ "ਸਕੀਮ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ, 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ

ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਇਹ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਛੋਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

12. ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ: (a) ਜਿਸ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ (b) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਲਾਭ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।

XXXXXX

12.1. ਜਦੋਂ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਕਈ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੂਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਰਗੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰੇਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਮ

ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਨੁਸਾਰ, ਸਕੀਮ ਵੀ ਛੋਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੁੱਢਲੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ[7] ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।। ਧਾਰਾ 17 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਛੋਟ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

13. 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 02.09.1952 ਨੂੰ ਭਾਵ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 1 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ "ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਵੀ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ, "ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

ਕਰਮਚਾਰੀ" ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

[7]ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਸਕੀਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਨੂੰ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਗ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਜਾਂ ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੇ੍ਣੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

XXXXXX

ਆਧੁਨਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਸਲਟੈਂਸੀ ਸਰਵਿਸਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸੰਗਠਨ [ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.]

87

13.1. 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 69 (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਜਾਂ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਹੁਣ, 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 69(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਉਸ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਮੌਜੂਦਾ ਮਕਸਦ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਈ ਨਿਪਟਾਰੇ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ, ਪੈਰਾ 69 (1) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਫੰਡ ਦੇ ਉਸ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਵਰਗੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ; ਅਪੰਗਤਾ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਲਈ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ; ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਸ; ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ; ਸਵੈਇੱਛਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ; ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੀ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।

14. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ" ਦੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ GPF ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਮੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

XXXXXX

14.1. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਵਿੱਚ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 26 ਅਤੇ 69 ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

ਹੈ, 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) "ਫੰਡ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਫੰਡ" ਨੂੰ; ਅਤੇ ਪੈਰਾ 26 ਅਤੇ 69 ਵੀ "ਫੰਡ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਫੰਡ" ਦਾ। ਨਿਰਧਾਰਕ "ਦ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਅਤੇ ਪੈਰਾ 69 ਵਿੱਚ "ਫੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਫੰਡ ਵੱਲ ਹੈ ਜੋ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੰਡ ਦਾ ਆਮ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਉਸ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈ ਜੋ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ), 26 ਅਤੇ 69 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਫੰਡ ਉਹ ਫੰਡ ਹੈ, ਜੋ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਪੈਰਾ 69 (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ "ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਉਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾਈ ਸੀ।

14.2. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਧੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਰੱਤੀ ਭਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਨੂੰ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨਿਕਾਸੀ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਕਤ ਫੰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਖੰਡ (1) ਅਤੇ 1952

ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 69 (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, "ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾਈ ਹੈ, ਨੂੰ "ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

XXXXXX

15. ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਹਾਇਕ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ 58 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਕੀ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਛਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 26 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ, ਉਮਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਐਕਟ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

15.1. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸਕੀਮ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

XXXXXX

16. ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਕਿ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਖੰਡ (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਤੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1952 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸਿਰਫ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਹਰੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਥਿਤ ਵਾਧੂ ਫਾਇਦੇ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਐਕਟ ਅਤੇ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ

ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਕਮ (ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ 6,500/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ) ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੇ ਖੰਡ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਰਾ 2 (ਐਫ) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ (i) ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵੀ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

17. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 1952 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ, ਸੰਕਲਪ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ "ਬਾਹਰਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਛੋਟ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ 1952 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਢਾਂਚਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿੱਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

18. ਉੱਪਰ ਜੋ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi